

Safs: Tillader den ærede Formand, at jeg retter et Spørgsmaal til ham.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Safs: Redaktionsforandringer ved Lovforslaget kunne jo komme frem som Ændringsforslag, og saa behøves der efter min Formening ikke noget Udvalg.

Da der altsaa ikke fremkom noget Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, gaaer Lovforslaget saaledes umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Formanden: Ændringsforslag, der agtes stillede til dette Lovforslag, skulde jeg bede indgivne i Bureauet inden iovermorgen Middag.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Forgøelse af den Overvagtmaster Kloppeborg tillagte Pension. (Lovforslaget findes i Anhang Sp. 351).

Da Ingen begjærede Ordet, var 1ste Behandling saaledes strax sluttet.

Det fattes derpaa under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer, og, da der ikke fremkom noget Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, gaaer Lovforslaget saaledes umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelsen af en Commission til at gennemgaae og bedømme Andragender fra Militairpersoner og de med dem i Klasse Staaende. (Lovforslaget findes i Anhang Sp. 345 og følgende).

Æscherning: Jeg har allerede tidligere saa omstændelig udtalt mig om dette Lovforslag, at jeg denne Gang skal afvente, om det

møder nogen Indsigelse; kun een Bemærkning skal jeg tillade mig, fordi jeg har hørt, at der har været en Misforstaaelse i saa Henseende. Der har nemlig været Forskiellige, som have troet, at Forslaget gif ud paa at undersøge Affædigelsesgrundene, Aarsagen, hvorfor de forskiellige Personer ere blevene affædigede, og hvorvidt dette var rigtigt eller ikke; men dette gaaer Forslaget aldeles ikke ud paa, og det ligger ogsaa aldeles udenfor Rigsdagens Omraade. Forslaget gaaer kun ud paa at undersøge, efterat Affædigelsen er steet, om de Paa-gældende, som troe, at de ikke have faaet den aarlige Indtægt, Pension eller Wartpenge, de burde have, i saa Henseende have Grund til at klage; det gaaer altsaa ud paa en Fortolkning af de bestaaende Love, om disse skulde fortolkes efter strengere Fortolkningsregler eller efter Billighedsgrunde. For bedre at kunne fatte dette, skal jeg bringe i Grindring, at da Krigen var endt, og man forudsaae, at Armeen for en stor Deel vilde blive aftakket, navnlig at en Mængde af Officererne maatte træde tilbage i deres foregaaende Stillinger, da var Finantsloven her under Behandling, og det blev dengang erkendt fra alle Sider, at Pensionsloven, som jo unægtelig ikke var beregnet paa et Forhold af denne Art, vanskelig vilde kunne anvendes i dens fulde Strengthed; man foreslog derfor den daværende Krigsminister, og blev ogsaa, forsaavidt Thinget forstod det, enig med ham om, at han skulde indbringe et særligt Lovforslag angaaende disse Officerers Aftakelse og fremtidige Vilkaar, og imidlertid blev der i Finantsloven anvist en tilstrækkelig Sum til samtlige overtallige Officerers Lønning i et Aar. Dette Lovforslag kom imidlertid ikke frem; Rigsdagen gif fra hinanden og Aftakningen fandt Steed. Aftakningen steet da efter Pensionslovens Regler, og vi skyde Ministeriet Anerkjendelse for, at det heller fulgte de strengere Regler, end at det traadte imellem med nogenformhelst egen eller vilkaarlig Bestemmelse; men derfor er det ikke afgjort, at de strengere Regler nødvendigviis maatte have været fulgte, og det er endnu mindre afgjort, at det havde været Rigsdagens Hensigt at følge dem, hvis et særligt Lovforslag var blevet